

ÍSALP

ÁRSRIT ÍSLENSKA ALPAKLÚBBSINS 1994

ISSN 1021-1081

Fréttapistill

umsjón: Tómas Grønvaldt,
Jón Haukur Steingrímsson og Snævarr Guðmundsson

Þessum fréttapistli er tiundað það markverðasta sem gert var í fjallamennsku og klifri, innanlands og utan, frá páskum 1994. Þrjú hópar fóru til Grænlands, þar af einn í skiðaferð, þrjú hópar fóru í alpna og einn þeirra hélt áfram yfir til Slóvakíu, í Tatras fjöllin. Klettaklifrarað heimsóttu Ameríku og einnig Frakkland. Ad sjálfsgöngu var ýmslegt áhugavert einnig gert hér heima á fróni.

FJALLAMENNSKA

Útlönd

Grænland

Karl Ingólfsson og Per Olov Vikberg fóru í þrjú vikna ferð til Grænlands. Þeir héldu til fjallaklasa, norður af botni Lodbuðarfjarðar (Ammassalik) á vesturströndinni. Þar gengu þeir á allmörg fjöll, mest á þelamerkurskiðum, en á milli áfangastaða var ferðast um á hundasledum og bátum. Svæði þetta er að þeirra sögn, mjög álitlegt til fjallamennsku og ferðalaga. Enda er landslag fjölbreytt og hæðarmunur á fjöllum allt að 2000 metrar. Þar má meðal annars stunda klettaklifur eða sigla á kayak, allt eftir hvað hugurinn girnist. Áætlanarflug er frá Íslandi allan ársins hring á þetta svæði og er undirbúningur og umstang svipað og við Hornstrandarferð.

Sigríður Ólafsdóttir, Haraldur Örn Ólafsson, Guðmundur Eyjólfsson og Guðmundur Gunnarsson fóru í gönguferð syðst á Grænlandi í september síðastliðnum. Þau flugu til Narssassuaq en þau tóku þaðan bát til Narssaq og aftur suður í Ketilsfjörð. Gengu þau yfir í Tupaussatfjörð, í Paradísardal og niður að Paradísarvatni. Við vatnið er stærsti birkiskógur Grænlands. Á

þessum slóðum er mikið um fisk í ám og vötnum, stórum matarmiklum sveppum og berjum og átta leiðangursmenn því ekki við sultarvandamál að stríða í þessari ferð. Þau enduðu sína sjö daga göngu í þorpinu Tasiussaq.

Ingimundur Stefánsson, Halldóra Sif Gylfadóttir, Jón Vidar Sigurðsson og Unnur Svavarsdóttir fóru líka til Grænlands.

Hlogið var til Narssassuaq þaðan siglt til Qaqortoq (Julianehåb) og dvalin ein nótt. Síðan var siglt í suðaustur til Ketils- eða Tassermiutfjarðar. Veður hamlaði för á áfangastað, og í stað þess að fara gangandi fjallahring eins og til stóð, var gengið austanmegin í Ketilsfirði og sköðugt stórkostleg fjallasýn. Hittu þau þar fyrir hóp klifrara m. Stefan Glowacs í broddi fylkingar, en þeir voru að klifa um 1200m háan veg í fjallinu Ula Mertsog (ca. 2000m). Úr Ketilsfirði var haldið inn í Quingodalen eða Paradísardalinn við Tassermiutvatn. Skildu þar leiðir og hélt tvennt til Narssassuaq til að ná flugi til Íslands þann 14. júlí, en hin tvö eyddu 4 dögum til viðbótar í Grænlandi.

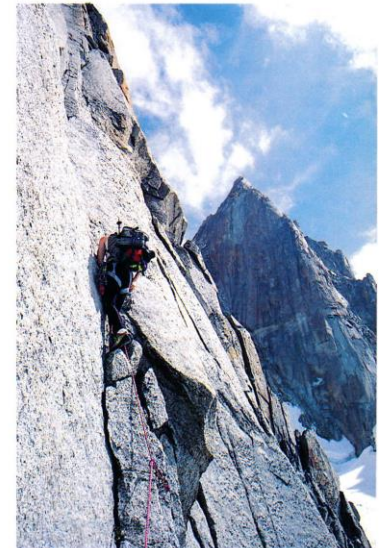
Slóvakía

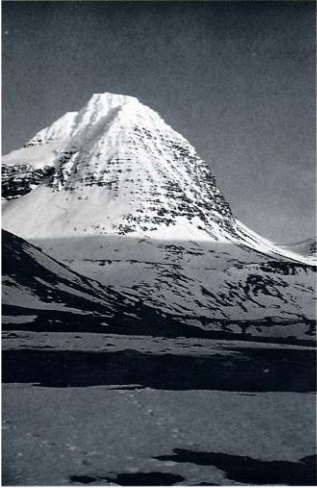
Valgeir Ingólfsson og Kristjón Jónsson heimsóttu Slóvakíu í júlí. Þeir fóru í Tatras-fjöllin í N-Slóvakíu og sigraðu þar einn tind, Gerlachovský Štit 2655m l-III gráðu skemmtilegt brölt. Þeir félagar voru nokkuð gladdir með þetta svæði, þarna eru granít klifurleiðir af öllum stærðum og gerðum og auðvelt er að stunda þarna flestar gerðir fjallamennsku. Öll þjónusta er á svæðinu og er verðlag mun lægra en t.d. í Ölpunum. Þeir félagar fóru einnig í frönsku alpna og gengu þar Guöter-leiðina á Mont Blanc.

Olli í Ölpunum. Á Pyramid du Tacul. Ljósmynd Tómas Júlíusson.

Alpar

Eiríkur Stefánsson, Garðar Þ. Magnússon, Ingólfur Haraldsson og Markús Pétursson, allt félagar úr HSSH, fóru á fjallamennskunámskeið hjá ISM í Leysin í Sviss í sumar. Ad því loknu fóru þeir til Chamonix í Frakklandi og þaðan á Mont Blanc eftir Brenva hryggnum. Af tindinum var haldið niður að kláfstöðinni á Aig. du Midi en á þeirri leið er gengið yfir tvo tinda, Mt. Maudit og Mt. Blanc du Tacul. Sú leið hefur verið býsna vinsæl meðal íslendinga á undanföllum árum og í sumar. Hafnarfarðarskátarnir fóru einnig til Berner Oberland í Sviss, og gengu þar á tvo tinda, þar á meðal Fuschorn sem er um 3700 metrar. Ad auki var líka farið á

Lambatindur. Leiðin liggur upp gil að framanverðu í miðju „fésinu“.
Ljósmynd Leifur Örn Svavarsson.

nokkur klettaklífsvæði með tilheyrandi brótt og sóldýrkun.

Í júlímánuði síðastliðnum fóru fjórmenningarnir Geir og Magnús Gunnarssynir, Þorvaldur Þórsson og Tómas Júlíusson í frönsku Alpna. Fyrst voru gengnar hefðbundnar leiðir á Mont Blanc en að því loknu var haldið upp í Vallée Blanche og gíst þar. Í þessari ferð gengu Geir og Magnús yfir Tacul og Maudit á Blankinn, en það var önnur tilraun þeirra á þremur dögum. Fyrr höfðu þeir þurft að snúa við í 4500m sökum hausverks. Tómas og Þorvaldur fóru hins vegar Rebuffat-leiðina á Aiguille du Midi og aðra skemmtilega klífurleið á Pyramid du Tacul. Þegar leið að lokum ferðar færðu þeir sig yfir til Sviss og reyndu við Hörnli hrygginn á Matterhorni. Þar urðu félagarnir, í um 3800m, frá að hverfa vegna snjókomu og skafrennings.

Ásmundur Ivarsson og Jökull Bergmann fóru einnig í alpna í sumar, ásamt frönskum félaga sínum, Grégory Facon. Þeir byrjuðu á því að fara í Bernina alpna á N-Ítalíu og klífruðu þar tvær leiðir, Punta Allievi (3121 m) (spigalo sud, voie Gervasutti) 550 m af gráðu TD, og Piz Badile (3308 m) (spigalo nord) 800m D. Þeir klífruðu einnig á Sasso Remeno sportklífsvæðinu. Yfir það færðu þeir sig yfir til Chamonix og lögðu til atlögu við Route Major á Mont Blanc. Frá Giglioni

skálunum voru þeir tíu tíma á toppinn en allir klettur voru ísaðir á leiðinni sem er 1450 m og af gráðu TD. Þess má geta að þetta var í fyrsta skipti sem leiðin var farin þetta sumar. Jökull og Ásmundur enduðu síðan á að klifra þrjár kletta leiðir á Mont Blanc svæðinu, Premiere Pointe des Nantillons TD, Tour Verte TD+ og Tour Rouge TD+.

Ísland

Suðausturland

Hrútfjallstindar

Heimsóknun á Hrútfjallstinda hefur fjölgað verulega á undanförunum árum og voru þessir páskar engin undantekning. Flugbjörgunarsveitarmenn fjölmenntu í tilefni þess að 41 ár voru liðin frá því að þeirra félagar gengu fyrst á tindana. Fleiri hópar gengu á Hrútfjallstinda, þar af nokkrir upp suburhlíðina á Eystra-Hrútsfjalli, en þykir ekki ástæða til að tíunda það hér.

Brunnhorn

Valdimar Harðarson, Guðni Bridde og Björgvin Richardsson klifu Brunnhorn um Hvítasunnuhelgina '94. Leiðin sem þeir fóru er 3 til 4 spannar að lengd. Þarna ku vera berg þökkalegt til klífur en aðalerfíðleikarnir í klífrinu voru í síðustu spönn (3. gráða). Leiðin mun hafa verið hin skemmtilegasta að frátöldum fylnum, sem mikið er af á þessum slóðum. Ferðin tók tæpa 5 tíma og gekk vel þrátt fyrir linuslit og rifbeinsbrót.

Lómagnúpur

Lómagnúpur var heimsóttur í sumar eftir langt hlé. Þessi rúmlega 400 metra há veggur hefur heillað margan

Útligumenn í Veidileysufirði: Karl Ingólfsson og Hjörleifur Finnson. *Ljósmynd Leifur Örn Svavarsson.*

klífrarann til uppgöngu en síðast er vit að um klífrara þar fyrir um 13 árum. Í þetta skiptið gerðu Páll Sveinsson, Guðmundur Helgi Christensen og Hallgrímur Magnússon tilraun, vestan megin í gnúpnunum. Eftir um tvær spannar snéru þeir við reynslunni ríkari en ekki er ólíklegt að þeir verði á ferðinni aftur næsta sumar.

Þumall

Fjöldamet var slegið á þumli þegar Hjálparsvetit skáta Reykjavík kom 19 manns á toppinn í árlegri snjóbilaférd þeirra um Vatnajökul í júní. Það má líka segja að tvö önnur met hafi verið slegin því elsti þáttakandinn var 62 ára og sá yngsti 12 ára.

Suðurland

Leifur Örn Svavarsson, Hjörleifur Finnson og Jón Gauti Jónsson klifu íshamrana eða jökulstúlið austan við svonefnda Hátindaleið á Eyjafjallajökul. Ferðin gekk ágætlega hjá þeim en hins vegar er alls ekki mælt með þessari leið vegna íshrúns sem getur orðið á hvaða tíma sólarhrings sem er. Lengd klífruleiðarinnar er um 200 metrar.

Suðvesturland

Glymur

Án efa er ferð þeirra Páls Sveinssonar, Magnúsar Gunnarssonar og Þorvalds Þórssonar, síðastliðinn vetur, upp Glym í Hvalfirði, athyglisverðasta fréttin af Suðvesturhorninu. Í marsbyrjun klifu þeir Glym við sæmlegar aðstæður og tók klífrid um 8 tíma. Annars staðar í ritunni má lesa grein um ferðina.

Brynjadalur

Í janúarmánuði síðastliðnum klifu þeir Jón Haukur Steingrímsson og Guðni Bridde nýja ísleið í Brynjadal. Leiðin er í sunnanverðu Múlafjalli, nokkuð fyrir austan Ingunnarstaði og leið 19 (sjá leiðarvísir) og er eiginlega innsta mögulega leiðin í hamrabeltinu. Leiðin er um 60 metra löng og af 5. gráðu.

Búahamrar

Björn Vilhjálmsson og Snævarr Guðmundsson fóru í Búahamra í haust og klífruðu þar afbrigði af leið sem þeir höfðu farið 2 árum áður. Afbrigðið er af gráðu 5.7.

Vesturland

Við vestanverðan Álftafjörð á Snæfellsnesi er lítið nafnlaust fell. Þar klifu Árne Birgisson og Bergsveinn Jóhannesson um 20 metra háan ísvegg af 3. gráðu. Í þvergili undir sunnanverðu Hafursfelli eru þrjár stuttir og auðveldir fossar, fóru þeir félagar einn af þeim.

Í austanverðu Hafursfelli er svo annað gil heldur meira um sig. Þar fór hópur úr Björgunarsveitinni Ingólfi um 200 metra leið af 3. gráðu. Liggur leiðin eftir miðju gilinu í nokkrum stöllum, er sá hæsti um 10 metrar.

Vestfirðir

Páskadögum 1993 eyddu Leifur Örn Svavarsson, Hjörleifur Finnsson og Karl Ingólfsson á Ströndum. Þar gengu þeir og klifu fjölda tinda og leida. Í Reykjafarðarkambi er um 50 metra há kletta-

Á Hnappavöllum. Rótarfjallstindur og Hnapparnir í baksvín.

Ljósmynd Árne Gunnar Reynisson.

spira sem þeir klifu, líklega fyrstir manna. Þá gengu þeir á Pottfjall eftir norðurhrygg en niður norðausturhrygg. Aðalerfíðleikarnir voru í síðustu 30 metrum en annars var þetta tiltölulega auðveld ferð. Lambatindur, sem er líklega flestum kunnur úr samnefndri sjónvarpsþáttaröð, klifu þeir félagar einnig. Leiðin sem þeir fóru er um 300 til 400 m löng af 3. gráðu og er svipuð leiðum í Skarðsheiði. Er hún í vesturvegg tindsins.

Hörgárdalur

Í Hörgárdal við mynni Þorvaldsdals myndast ísfoos í gili sem Syðri Tunguá rennur um. Hann er um 50 m á hæð og um 8 m á breidd og er hægt að velja um leiðir af þriðju til fjórðu gráðu. Akureyringarnir Óttar Kjartansson, Sigurður Sæmundsson og Ólafur Kjartansson klífruðu þriðju gráðu leið í fossinum um páska '94 og ákváðu að nefna hana Sprettur.

Austurland

Guðjón Snær Steindórsson og Snævarr Guðmundsson klifu hæstu Súlna við Breiddalsvík í júlí 1994. Bergið er mjög laust og ekki beint áhugavert fyrir klettaklífur. Þetta svæði myndi frekar henta sem ísklífsvæði á veturna. Á tindinum fundu þeir vörðu og skilabod, sem komið var fyrir árið 1989 og á stóð nafnið Pétur Reymarsson. Hann mun búa á fjörunum. Fleiri austfirðingar fóru á Súlna nokkrum dögum seinna og í samtali við einn þeirra kom í ljós að hún hafði fyrst verið klifin árið 1975.

SPORTKLÍFUR

Stjórnl Ísalp 1994. Efri röð: Jón Þorgrímsson, Ingimundur Stefánsson, Páll Sveinsson og Elin Sigurðardóttir. Neðri röð: Árne Gunnar Reynisson, Magnús Tumi Guðmundsson og Linda Björk Þórðardóttir. *Ljósmynd Hörður Magnússon.*

Sumarið 1994 var ekki gott veðurarslegla séð en menn voru þrátt fyrir það nokkuð iðnir við að klifra. Þó hafa ekki verið settar upp margar nýjar leiðir í sumar. Í júní gafst ekki færi á að fara

á Hnappavelli vegna rigninga en í staðinn fóru menn norður í land, í Munkaþverá og Vatnsdal. Engar nýjar leiðir voru farnar, þó voru menn að hreinsa og bolta leiðir sem sennilega verða farnar á komandi sumri. Í Vatnsdal er nú í athugun að endurbolta svæðið.

Á Suðurlandi var klifrað af kappi og nýjar leiðir gerðar. Byrjað var að endurbolta Valshamar og verður það trúlega klárað í vetur. Í Stardal mátti sjá mörg ný andlit og á Stefán S. Smárasón nokkum þátt í því. Í sumar bauð hann upp á klettaklifurnámskeið og var þátttaka á þau nokkuð góð. Í Búahörmum er verið að vinna nýtt svæði, þrjár leiðir hafa verið boltaðar í slútandi klett sem sennilega verða reyndar næsta sumar.

Oft var margt um manninn á Hnappavöllum, þegar til þess vibradi, enda um að ræða besta klifursvæðið á landinu. Þrjár nýjar leiðir voru farnar þar í sumar. Leyfi hefur fengist fyrir kamarabstöðu á Hnappavöllum og vill klúbburinn þakka bændum þar fyrir einstaka hlýju í okkar garð.

Bandaríkin 1994

Í septemberbyrjun fóru Björn Baldursson og Þórarinn Pálsson vestur til Bandaríkjanna, þar þeir sem dvöldu í 6 vikur við klifur. Í Denver í Colorado tók Guðmundur Helgi Christensen á móti þeim, en hann býr í Boulder í sama fylki ásamt Jöranni Harðardóttur. Í nágrenni Boulder var klifrað í Eldorado-gljúfri og Boulder-gljúfri en því næst var haldið í ferð um Bandaríkin.

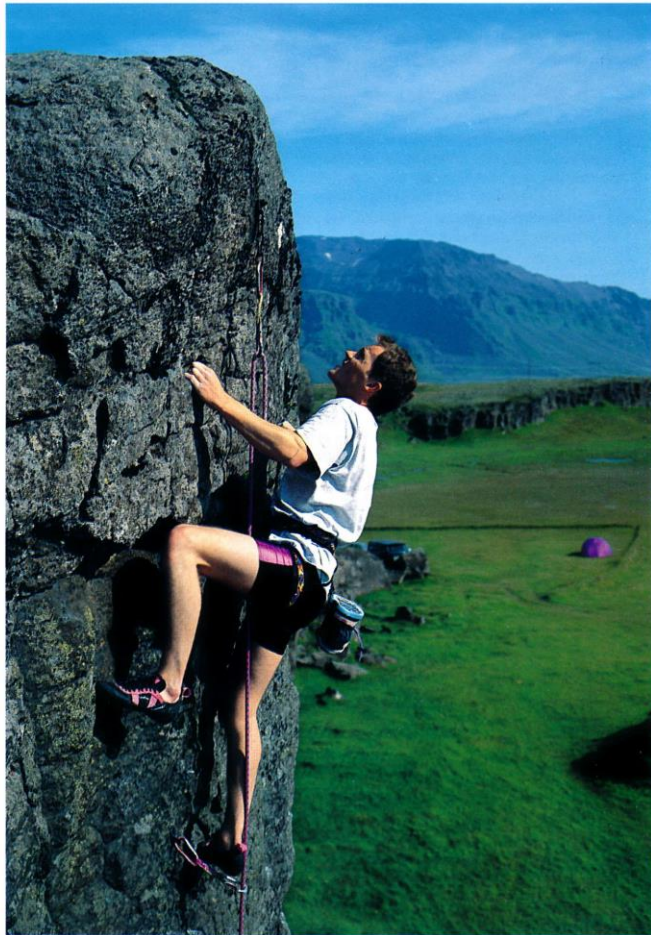
Fyrsti viðkomustaður var Raf sem er nýjasta og sennilega stærsta sportklifursvæði í Bandaríkjunum. Þar rísa háir slútandi kalksteinsvegir sem bjóða upp á erfiðar og skemmtilegar leiðir (Björn klifraði leiðir af gráðu 5.13b (8a) en Guðmundur Helgi og Þórarinn 5.12a (7a+)).

Eftir viku dvöl í Rafel var haldið til Toulumne Meadows í Kaliforníu og í Yosemite dalinn.

Í Nevada var klifrað í Red Rocks en það var næsti áfangastaður í Kaliforníu. Þar var u.þ.b. 38°C hiti og þar á meðal ein þekktasta lengri leiðin sem nefnd er Levitation 29. Á þeim slóðum fóru þeir einnig á kalksteinsvæði í fjöllum fyrir ofan Las Vegas og nefnt er Mt. Charlestown.

Snævarr prunkinn í sumarsælunni á Hnappavöllum.

Ljósmynd Árni Gunnar Reynisson.

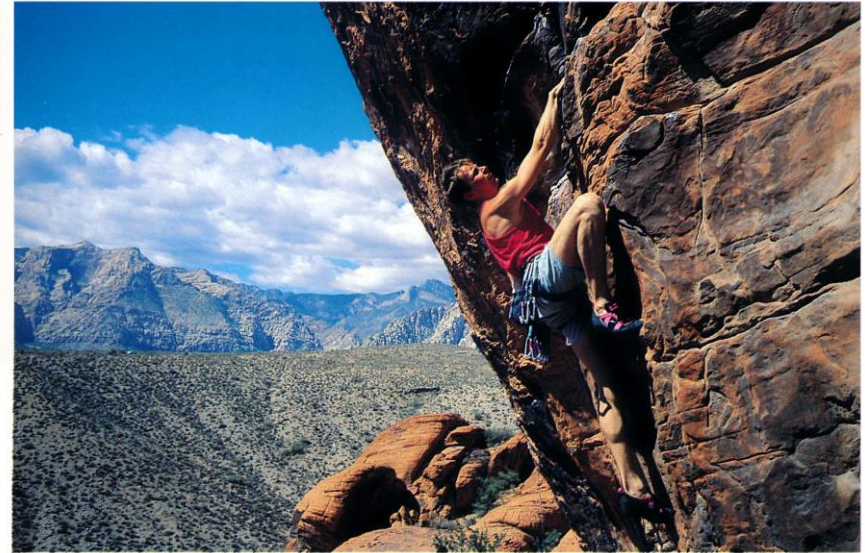

Frakkland

Veturinn '93 - '94 dvöldu þeir Árni G. Reynisson, Björn Baldursson og Stefán S. Smárasón í Suður-Frakklandi. Ætlunin var að læra frönsku og stunda klettaklifur þess á milli. Það tókst ágætlega og þó sýnu betur hið

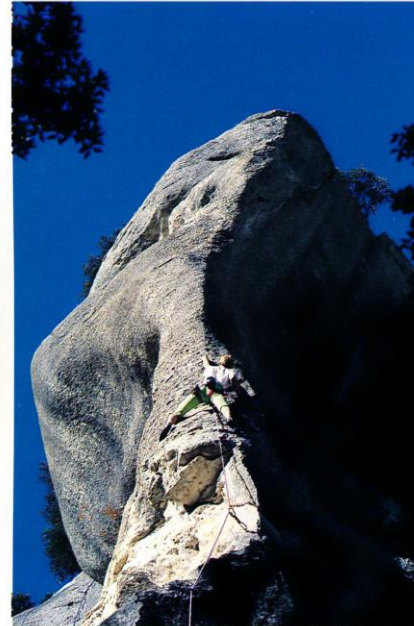
siðarnefnda. Það er of langt mál að segja frá öllu því sem á daga þeirra dreif en auðvitað klifruðu strákarnir á fjölmörgum svæðum í Evrópu. Fleiri íslendingar komu einnig við sögu í klifurferðum, þar á meðal Þórarinn Pálsson, Jón Geirsson og Inga Dagmar. Margar erfiðar leiðir voru klifraðar á bilinu 5.12 - 5.13.

16 - 17 apríl tók Björn Baldursson þátt í Heimsbikarmótinu í Villach í Austurríki en gekk ekki sem skyldi. Honum hafði vegnað vel í klettum fyrir mótið en aðspurður sagði hann að mikið stress hafði fylgt keppinni og einnig að læra frönsku og stunda klettaklifur þess á milli. Það tókst ágætlega og þó sýnu betur hið einangrun hafi haft mikið að segja.

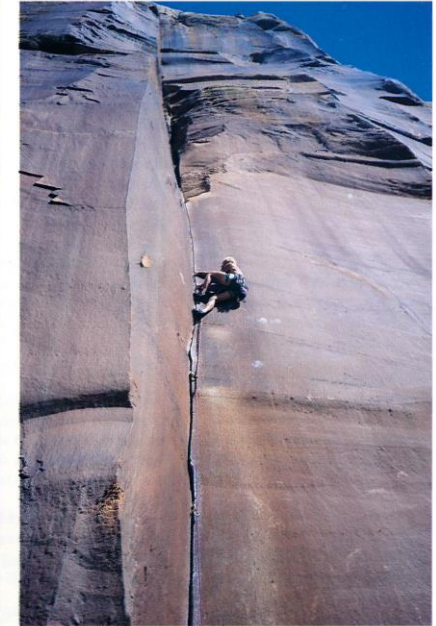
Björn Baldursson í leiðinni Gift 5.12d í Gallery, Red Rocks.

Ljósmynd Guðmundur Helgi Christensen.

Þórarinn Pálsson í Voix í Suður-Frakklandi.

Ljósmynd Guðmundur Helgi Christensen.

Guðmundur Helgi Christensen í Indian Creek í Utah. Leiðin er

Super Corner 5.12a. Ljósmynd Björn Baldursson.